

ΕΛΠΙΔΕΣ

Κύνταξε μὲ τὰ μάτια τὰ γλαρὰ
μὲς τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀχνοθάμπη
νὰ ἴδῃς κάποια μελλούμενην αὐγὴν
ποὺ χρυσορρόδινη ἀργολάμπει.

Κάποιες χαιρὲς ποὺ φέγγουνε δειλὰ
μπρὸς τὸ κρυφό μου εἰκονοστάσι,
μὲ μιὰ γλυκούλα μέσα Πάναγιὰ
ποὺ ἐσὲ προσμένει νὰ γιορτάσῃ.

Καὶ τὸ ἄγια μου τῶν πόθων μυστικὰ
μὲ μυρτολούλουδα καὶ λείρια
σοῦ καρτεροῦν τὸ μοσκοβόλημα
νὰ γίνουνε λιβανιστήρια.

ΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΟ

Πάρε τὸ ἀηδονολάλημα καὶ τὸ κορυδαλένιο,
τὸ γέλιο τὸ παιδιάτικο, τὸ κρυσταλλαργυρό,
τὸ πρῶτό σου λαχτάρισμα τὸ ἀγνό, τὸ κοριτσένιο
καὶ πρόβαλε μὲ τοὺς ἀνθούς σὲ ποθοκαρτερῷ.

Σκλάβες σου τίς Ἀγάπες μου θὰ ἔχω γιὰ σένα ἀράδα
νὰ ψάλλουν μὲ τὰ ντέρια τους τὰ χρόνια τὰ παληά,
τὰ παραμύθια νὰ σοῦ λèν γιὰ τὴ γλυκειὰ Ἀνεράδα
ποὺ πῆρε τοῦ τραγουδιστῆ μιὰ νύχτα τὴ μιλιά.

Τίς ἀριμονίες στάλαξε μὲ τὰ κρινοδαχτύλια,
ν' ἀναστηθοῦνε μέσα μου κάποιες στροφὲς νεκρές,
νὰ ξαναβρῷ ἥ ζωούλα μου στὰ χαρωπά σου χεῖλια

τὰ ρόδα ποῦ τῆς μάραναν ἥ ὠρες ἥ πικρές.
Ἐλα μὲ τὰ μαγιάποιλα καὶ μὲ τὰ χελιδόνια
τώρα ποὺ ωριοφουντώνουνε τὰ δλόδροσά σου κλώνια.

K. N. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ